

บทคัดย่อ

เนื่องจากในปัจจุบันนี้กลุ่มบริษัทข้ามชาติได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ประกอบกับประเทศไทยก็เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีความต้องการเงินลงทุนจากต่างประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมากเช่นกัน โดยในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทยจากการประกอบกิจการของบริษัทข้ามชาตินี้ ประเทศไทยได้กำหนดให้บริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยจะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในกำไรสุทธิที่ได้จากกิจการหรือเนื่องจากการกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทยในอัตราร้อยละ 30 นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้ส่งเงินกำไรที่เหลืออยู่หลังจากที่ได้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้วออกไปจากประเทศไทยจะต้องเสียภาษีเงินได้จากการจำหน่ายเงินกำไรอีกในอัตราร้อยละ 10 ด้วย ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดเก็บภาษีจากการจำหน่ายเงินกำไรดังกล่าวเท่ากับเป็นการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนในเงินได้ที่ได้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30 แล้ว ซึ่งความซ้ำซ้อนดังกล่าวนี้อาจเป็นอุปสรรคในการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศของประเทศไทยได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงได้เสนอแนะให้มีการทบทวนบทบัญญัติมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และบทบัญญัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแนวคิดในการจัดเก็บภาษีจากการจำหน่ายเงินกำไรและหลักปฏิบัติระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบของบทบัญญัติดังกล่าวต่อการเกิดภาวะภาษีซ้ำซ้อนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศโดยรวม เพื่อที่จะได้พิจารณาว่ากฎหมายภาษีอากรที่จัดเก็บจากเงินได้จากการเข้ามาลงทุนหรือประกอบกิจการในประเทศไทยของกลุ่มบริษัทข้ามชาติที่มีสำนักงานใหญ่หรือมีบริษัทแม่ตั้งอยู่ในต่างประเทศนั้นมีความเหมาะสม สอดคล้อง และเป็นธรรมมากน้อยเพียงใด โดยผู้เขียนจะมุ่งพิจารณาถึงปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้จากการจำหน่ายเงินกำไรของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรเป็นสำคัญ ดังนั้น ถ้าประเทศไทยได้มีการบัญญัติบทบัญญัติมาตรา 70 ทวิ และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสม สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้ว ก็จะทำให้ประเทศไทยสามารถได้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เสียภาษีมากขึ้น ซึ่งก็จะส่งผลทำให้ประเทศไทยเพิ่มความน่าสนใจในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน